

РЕШЕНИЕ

№ 6709

гр. София, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 25.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8731** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/:

Образувано е по жалба на ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ ПО БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ - В., представлявана от д-р К. Г. М. – Директор, с адрес за призоваване и съобщения: [населено място]. [улица], срещу Решение № Ж-436/17.08.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на основание чл. 41, ал. 4, т. 1 от Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № В-12-00-230 от 26.04.22 г., поради липса на компетентност.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно и неправилно, неговата отмяна.

В съдебно заседание, жалбоподателят ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ ПО БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ – В., редовно призован, се представлява от юрк. Р.. Юрк. Р. моли съдът да постанови решение, с което да уважи жалбата и отмени като неправилен и незаконосъобразен акта, издаден от КЕВР. Моли за срок за писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът КОМИСИЯ ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ, редовно призован, се представлява от юрк. Н.. Юрк. Н. моли съдът да остави без уважение подадена жалба. Намира същата за неоснователна. Счита, че решението на КЕВР е правилно и законосъобразно. Моли за срок за писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересована страна "ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ - ВАРНА" ООД, редовно призована, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

В Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е постъпила жалба с вх. № В-12-00-230 от 26.04.2022 г. от Областна дирекция по безопасност на храните - В. представлявана от д-р К. М. - директор срещу „Водоснабдяване и канализация - Варна“ ООД. Жалбата е относно несъгласие с начислени водни количества по водомер на сградно водопроводно отклонение за обект Лечебница, [населено място]. Подателката на жалбата оспорила фактура № [ЕГН]/31.03.2022 г. в размер на 18 980,63 лв. с ДДС за изразходвани 8573,00 м³ за периода 09.02.2022 г.- 30.03.2022 г., в жалбата до ДЕВК се посочва, че не е отказван достъп до водомерната шахта с цел отчитане на водомера на сградното водопроводно отклонение към имота, както се твърди в писмо изх. № Ж-89/12.04.2022 г. на дружеството и допълва, че изявлението в същото писмо, в което операторът твърди, че „последния реален отчет в обект „Лечебницата“, [населено място] е бил извършен на 20.09.2021 г.“, е некоректно (не е получено уведомление за деня и часа за извършване на отчитането и не е присъствал представител на Лечебницата).

Направено е искане към КЕВР за извършване на проверка, преразглеждане и анулиране на начислените водни количества във фактура № [ЕГН]/31.03.2022 г. издадена от „Водоснабдяване и канализация - Варна“ ООД.

Тъй като жалбата с горния номер е постъпила директно в КЕВР, а не съобразно изискването на чл. 143, ал. 3 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3/2013 г.) - чрез оператора, който да извърши проверка и представи становище по нея, с писмо (изх. № В-12-00-230/04.05.2022 г.) Комисията е поискала от дружеството извършване на проверка по жалбата и изготвяне на отговор до КЕВР и К. М., директор на Областна дирекция по безопасност на храните - В..

В становището си до КЕВР, с копие до подателката на жалбата (изх. № ВП-1259/12.05.2022 г. на оператора и вх. № В-17-30-1003/16.05.2022 г. на КЕВР), ВиК операторът уведомил, че „потребителят е уведомен, че не са налице основания за преразглеждане на начисленото количество водопотребление поради обстоятелството, че на 30.03.2022 г. е съставен констативен протокол № [ЕГН], с който са установени действителните показания на водомер № 00492-9043 м³. По данни на инкасатора причината за високата консумация е възможен теч след водомера. Последен визуален отчет на измервателния уред е извършен на 20.09.2021 г., като за следващите отчетни периоди са начислявани прогнозни количества на база предходни отчети съгласно изискванията на чл.23, ал. 3 и чл.23, ал. 1, т. 3 от Общите условия за представяне на ВиК услуги на потребителите от „ Водоснабдяване и канализация - Варна“ ООД (Общите условия). По информация на длъжностното лице, отчитащо района отчитането на потребителя изисква специфика, тъй като водомерната шахта е дълбока и не винаги е възможно реалното отчитане на водомера. В тази връзка от ВиК оператора са предприети действия по подмяна на водомера, с такъв с дистанционно отчитане, въпреки, че метрологичния срок на уреда е до 2024 г. След установяване на водопотреблението към 30.03.22 г. е проведена среща между представители на потребителя и ВиК оператора, на която е постигнато компромисно решение

преминалото количество вода през средството за измерване 8573 м³ да бъде фактурирано без начислена такса канал и пречистване.“.

С писмо с изх. № В-17-30-1003/01.06.2022 г. (с копие до директор М.) Комисията е поискала от ВиК оператора да представи: 1. схема на водоснабдяване на имота с нанесени: граници на имота, сградата, сградно водопроводно отклонение с посочени технически параметри, пункта на присъединяване към уличния водопровод, местоположение на водомерната шахта; 2. във връзка с изпълнение на изискванията, посочени в чл. 32, ал. 10 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи- „Операторът на водоснабдителната система монтира, поддържа и контролира водомерите на водопроводните отклонения, по които се отчита и заплаща изразходваното количество вода“, да представи документи доказващи, че водомерът на СВО № 492 с пл. 3077400 е в срок на метрологична годност към 30.03.2022 г. (протокол от монтаж или последваща проверка на водомера); 3. ако водомерът на СВО № 492 е бил подменен с такъв с дистанционно отчитане, да представи протокол от проверка в лицензирана лаборатория на метрологичните характеристики на водомер № 492 на СВО, демонтиран от дружеството; 4. да посочи причините, поради които от 20.09.2021 г. до 30.03.2022 г. не е извършван реален отчет на показанията на водомера на СВО към горепосочения имот; 5. да извърши проверка на сградната водопроводна инсталация в имота на горепосочения адрес чрез спиране на водата във всички водочерпни прибори, обхванати от водомера на СВО с цел установяване на евентуална авария или теч. За резултатите от проверката е уведомен, че следва да представи в КЕВР двустранно подписан протокол.

В отговора си (изх. № ВП-1503/13.06.2022 г. и вх. № В-17-30-1003/15.06.2022 г. на КЕВР) операторът приложил схема на водоснабдяване на имот, Заявление за проверка № 118/2018 г., заедно с приложение и протокол за извършена проверка на измервателен уред № 00492; съобщил, че „в дружеството не е постъпвало заявление за експертиза от страна на потребителя по реда на чл. 34, ал. 3 и ал. 4 от Наредба № 4 за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационни системи“ (Наредба № 4/2004 г.) и приложил „констативен протокол № 070014/10.06.2022 г. за извършени съвместни действия и проверка на сградната водопроводна инсталация в горепосочения имот с цел установяване на авария или теч, а от същия е видно, че такива не са констатирани.

В тази връзка ответникът на основание чл. 41, ал. 4, т. 1 от Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация прекратил образуваното административно производство, поради липса на компетентност и изпраща копие от решението на Областния управител на област В. и Председател на Асоциация по ВиК - В., във връзка с правомощията му по чл. 198в, ал. 5, т. 6 от Закона за водите и чл. 42, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на асоциациите по водоснабдяване и канализация.

При тези фактически данни е издадено решение № Ж-436/17.08.2022 г. на КЕВР, с което е и на осн. чл. 41, ал. 1, т. 1 от Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация, е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № В-12-00-230 от 26.04.2022 г. от Областна дирекция по безопасност на храните – В., поради липса на компетентност.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна

следното:

По допустимостта на жалбата: оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 18.08.2022 г. Жалбата е входирана с вх. № 1715 на 01.09.22 г. в КЕВР, т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящото производство и съгласно чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК, съдът проверява законсъобразността на обжалвания административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му.

Обжалваното решение е издадено от компетентен административен орган – Комисията за енергийно и водно регулиране, колективен орган, подписано е от членове, участвали в закритото заседание, в предвидената писмена форма по чл. 59 от АПК. С него на осн. чл. 41, ал. 1, т. 1 от Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация, е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № В-12-00-230 от 26.04.2022 г. от Областна дирекция по безопасност на храните – В..

КЕВР при внимателен анализ на материалите по преписката и съпоставянето на предмета на жалбата със законово определената си компетентност да разглежда жалби на потребители срещу ВиК оператори стигнал да следния анализ, който се споделя напълно от съда:

Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката, Комисията разглежда жалби на потребители срещу ВиК оператори, свързани с предмета на регулиране по ЗРВКУ, определен в чл. 1, ал. 1 от същия по следния начин: „Чл. 1, ал. 1 Този закон урежда регулирането на цените, достъпността и качеството на водоснабдителните и канализационните услуги, извършвани от експлоатационните предприятия за водоснабдителни и канализационни услуги, наричани по-нататък „ВиК оператори“, следователно компетентността на КЕВР за разглеждане на жалби по ЗЕ и ЗРВКУ е по отношение на регулирането на цените, достъпността и качеството на водоснабдителните и канализационните услуги.

Съобразно чл. 6, т. 1 и т. 2 от ЗРВКУ Комисията регулира качеството на ВиК услугите и цените на ВиК услугите. В чл. 9, ал. 1 от ЗРВКУ е посочено, че комисията измерва и оценява качеството на предоставяните ВиК услуги чрез показатели за качество. В ал. 2 на същия член са изброени основните показатели за качество на ВиК услугите (1. ниво на покритие с водоснабдителни услуги; 2. качество на питейната вода; 3. непрекъснатост на водоснабдяването (непрекъснатост на водоподаването и времетраене на прекъсванията); 4. общи загуби на вода във водоснабдителните системи и срокове за тяхното намаляване; 5. аварии на водоснабдителната система; 6. налягане във водоснабдителната система; 7. ниво на покритие с канализационни услуги; 8. качество на суровите отпадъчни води и на пречистените отпадъчни води; 9. Аварии на канализационната система; 10. Наводнения в имоти на трети лица, причинени от канализацията; 11. експлоатационни показатели за ефективност; 12. финансови показатели за ефективност; 13. срок за отговор на писмени жалби на потребителите; 14. срок за присъединяване на нови потребители към ВиК системите; 15. численост на персонала спрямо брой на обслужваните потребители).

В тези граници, определени от ЗЕ и ЗРВКУ се простира компетентността на Комисията да разглежда жалби на потребители срещу ВиК оператори. Видно от цитираните законови текстове, несъгласие с начислени водни количества по партидата на потребител за предоставени ВиК услуги и анулиране на начислените водни количества във фактура не е свързано с регулирането на цените, с достъпността на ВиК услугите и не е сред изброените показатели за качество, за които КЕВР е оправомощена да следи.

Правната уредба на материята, с която е свързана жалбата от Областна дирекция по безопасност на храните - В., чрез К. М., директор е представена в Закона за измерванията (ЗИ), в Наредба № 4 от 17.06.2005 г. за проектиране, изграждане и експлоатация на сградни водопроводни и канализационни инсталации (Наредба № 4/2005 г., в Глава втора „Ползване на водоснабдителните мрежи в урбанизираните територии“ и Глава шеста „Заплащане на услугите ВиК на Наредба № 4/2004 г. и правилата от Раздел първи „Средства за измерване“ и Раздел втори „Отчитане на количествата питейна вода“ на Глава трета „Измерване, отчитане и разпределяне на количествата питейна вода и на количествата отведени и пречистени отпадъчни води“ от Общите условия.

Съобразно чл. 7, ал. 1 от Наредба № 4/2004 г. „Имотите на потребителите се водоснабдяват, като сградните водопроводни инсталации или вътрешните водоснабдителни мрежи се присъединяват към водоснабдителните системи чрез водопроводно отклонение с водомерен възел.“, като водомерът е част от водомерния възел, съгласно чл. 29, т. 3 от Наредба № 4/2005 г. В чл. 7, ал. 3 от Наредба № 4/2004 г. е определено, че „Водопроводните отклонения с водомерните възли и канализационните отклонения са част от общите мрежи на водоснабдителните и канализационните системи и се изграждат и поддържат от операторите.“

Съгласно чл. 35 от Наредба № 4/2004 г., показанията на водомерите се отчитат с точност до 1 куб. м за период, който се определя в общите условия или договора, но не по-дълъг от шест месеца (ал. 1). В чл. 35, ал. 4 от Наредба № 4/2004 г. е изведено задължение на потребителя при невъзможност за осигуряване на достъп за отчет на измервателния уред, да уточни с оператора в удобно за двете страни време извършване на отчет в срок не по-дълъг от една година от последното отчитане. Когато периодът на отчитане на водомерите е по-дълъг от един месец ВиК операторът е задължен, съгласно ал. 2 на същия член 35 да начислява ежемесечно служебно количество изразходвана вода, определено въз основа на средния месечен разход от редовно отчетените съответни периоди на предходната година. След отчитане на показанията на водомерите количеството вода се изравнява в съответствие с реалното потребление.

В изпълнение на чл. 30 от Наредба № 4/2004 г. ВиК операторите отчитат изразходваната вода по водомера на водопроводното отклонение, който са монтирали, поддържат и контролират в изпълнение на изискването заложено в чл. 32, ал. 10 от Наредба № 4/2004 г.: „Операторът на водоснабдителната система монтира, поддържа и контролира водомерите на водопроводните отклонения, по които се отчита и заплаща изразходваното количество вода“. По силата на чл. 33, ал. 4 от Наредба № 4/2004 г. във водоснабдителните системи и инсталации могат да се монтират само типове водомери, одобрени по реда на ЗИ и подлежащи на задължителен метрологичен контрол, съгласно същия закон и още на следните проверки (ал. 2 на чл. 34 от Наредба № 4/2004 г.): периодична, след ремонт, при нарушаване на plombата и

по искане на оператора или потребителя, като при възникване на спор относно метрологичните характеристики (точността) на водомерите, всяка от страните може да заяви извършване на експертиза по реда на ЗИ (чл. 34, ал. 3 от Наредба № 4/2004 г.), като в ал. 4 от същия член е уточнено, че при изправен водомер, разходите за експертизата се поемат от заявителя.

За да осигури точност и достоверност на измерванията, свързани с търговските плащания, законодателят е въвел предписания за спазване по отношение на средствата за измерване и лицата, които ги използват в чл. 43 и чл. 44 от ЗИ. Водомерите, като средства за измерване, подлежат на последваща метрологична проверка, съгласно чл. 43 от ЗИ и чл. 16, ал. 3 от Общите условия. Периодичността на проверките е определена на основание чл. 43, ал. 4 от ЗИ със Заповед № А-616/11.09.2018 г. на Председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, като в т. 7 е посочено, че за водомери с номинален разход (Q_n) по-малък или равен на $15 \text{ м}^3/\text{ч}$. периодичността на проверките е пет години.

Съгласно Правилника за организацията и дейността на Асоциациите по водоснабдяване и канализация (издаден от министъра на регионалното развитие, обн. ДВ, бр. 66 от 8.08.2014 г.):

„ Чл. 42. ал.1 А. контролира изпълнението на задълженията на ВиК оператора, свързани със стопанисването, поддържането и експлоатацията на активите, реализирането на инвестиционната програма, изпълнението на договорните показатели за качество, както и другите задължения, предвидени в договора с В и К оператора.

(2) Механизмите за контрол от страна на асоциацията се уреждат в договора с В и К оператора. “

„ Чл. 43. ал. 1 Потребителите, обслужвани от съответния В и К оператор, могат да подават до асоциацията сигнали за неизпълнения на задълженията на ВиК оператора по договора му с асоциацията и за неизпълнение на контролните правомощия на асоциацията спрямо В и К оператора, както и предложения във връзка с работата на асоциацията и В и К оператора“.

Съгласно чл. 9.3. от Договора за стопанисване, поддържане и експлоатация на ВиК системите, съоръженията и предоставяне на водоснабдителни и канализационни услуги, сключен на 09.03.2016 г. между А. по ВиК на обособената територия, обслужвана от „Водоснабдяване и канализация - Варна“ ООД и „Водоснабдяване и канализация - Варна“ ООД:

9.3. Измерване

(а) Операторът монтира и поддържа за своя сметка всички средства за измерване на водоснабдителните системи, включително на сградни отклонения, с изключение на индивидуалните водомери.

(б) За измерването на сградни водопроводни отклонения, Операторът монтира само типови средства за измерване, одобрени от Българския институт по метрология в съответствие със Закона за измерванията.

(в) Процедурата за монтиране, поддръжка и отчитане на средствата за измерване на сградни отклонения се урежда в съответствие със ЗРВКУ и съответните подзаконови нормативни актове, включително Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи“.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 198в, ал. 5, т. 6 от Закона за водите

(обн. ДВ. бр.67 от 27 юли 1999 г., в сила от 28.01.2000 г.) председателят на асоциацията по ВиК организира контрола по изпълнението на договорите с ВиК операторите. По силата на чл. 45 от Наредба № 4/2004 г. споровете между операторите и потребителите се решават по съдебен ред, а в § 6 от Преходните и заключителни разпоредби на наредбата изрично е посочено, че указания по прилагане на наредбата дава министърът на регионалното развитие и благоустройството. Следователно спор между жалбоподател и ВиК оператора във връзка с прилагането на наредбата остава извън приложното поле на ЗРВКУ и съответно - извън контролните правомощия на КЕВР.

Съгласно чл. 66 от Общите условия всички спорове между ВиК оператора и потребителите се решават по взаимно съгласие чрез преговори между страните, а при непостигане на съгласие - по реда на Глава седма от Общите условия или по съдебен ред. В чл. 58, ал. 3 (Глава седма) от Общите условия е предвидено правото на потребител да сезира КЕВР с жалба, когато не е удовлетворен от отговора и предприетите от него мерки, както и когато не е получил отговор в срок, но условие за разглеждане от КЕВР на такава жалба е предметът ѝ да е в съответствие с компетентността на комисията по ЗЕ и ЗРВКУ. КЕВР не може да излезе извън тази компетентност и да разглежда жалби извън предмета на ЗРВКУ. Следва да се посочи, че ЗРВКУ не предоставя правомощия на КЕВР да се произнася по облигационни спорове, свързани с дължимостта на начислени суми за предоставени ВиК услуги. Жалбата на Областна дирекция по безопасност на храните - В., чрез директор К. М., срещу „Водоснабдяване и канализация - Варна“ ООД, с така изразеното в нея искане не попада в предмета на регулиране по ЗРВКУ по посочените погоре съображения, поради което Комисията няма компетентност да я разгледа. В цитираните по-горе чл. 45 от Наредба № 4/2004 г. и чл. 66 от Общите условия е определено, че спор между потребител и ВиК оператор се решава по взаимно съгласие чрез преговори между страните (чл. 66 от ОУ) или по съдебен ред (чл. 45 от Наредба № 4/2004 г.), следователно спорът трябва да бъде отнесен до съответния граждански съд и разгледан по съответния гражданскоправен ред.

В този смисъл оспореното решение № Ж-436/17.08.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране е законосъобразно, мотивирано, отговаря на изискванията и целта на закона, постановено в съответствие с процесуалните правила и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Съгласно правилата на процеса, с оглед неговия изход и своевременно направеното искане от страна на юрисконсулт Н., съдът следва да присъди разноска за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във вр. с чл. 144 от АПК, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, в минималния размер - 100 лева, установен в нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съобразно която по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 200 лв., предвид фактическата и правна сложност делото, ненадвишаваща ги за този вид дела.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд-София град, Трето отделение, 71-ви състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ ПО БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ - В., представлявана от д-р К. Г. М. – Директор, с адрес за призоваване и съобщения: [населено място]. [улица], срещу Решение № Ж-436/17.08.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на основание чл. 41, ал. 4, т. 1 от Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № В-12-00-230 от 26.04.22 г., поради липса на компетентност.

ОСЪЖДА ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ ПО БЕЗОПАСНОСТ НА ХРАНИТЕ - В., представлявана от д-р К. Г. М. – Директор, да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) сумата в размер на 100 лв., разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: